

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้
คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
จังหวัดปทุมธานี

A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE ANXIETY LEVELS IN
ENGLISH VOCABULARY LEARNING AND THE USE OF ENGLISH
VOCABULARY LEARNING STRATEGIES OF STUDENTS AT VALAYA
ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE,
PATHUM THANI PROVINCE

วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์^{1*}
Worawan Wongsriwat^{1*}

Received : 2 November 2023

Revised : 26 April 2024

Accepted : 28 April 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี 2) ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามซึ่งผ่านการพิจารณาความตรงจากดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ไม่น้อยกว่า 0.6 และค่าความเที่ยงรายด้านอยู่ระหว่าง 0.79-0.90 กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา VLE310 ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 89 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ($M = 3.55$, $S.D. = 0.91$) นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

¹ ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

¹ Language Center, Valaya Alongkorn University under the Royal Patronage Pathum Thani Province

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: worawan@vru.ac.th

โดยรวมในระดับปานกลาง ($M = 3.63$, $S.D. = 0.64$) โดยใช้กลวิธีสนับสนุนมากที่สุด ($M = 3.83$, $S.D. = 0.79$) และระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวม ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.511)

คำสำคัญ: ความวิตกกังวล / การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ / กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) investigate the anxiety levels in English vocabulary learning of students at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Pathum Thani Province, 2) study the use of English vocabulary learning strategies of the students, and 3) explore the relationship between the students' anxiety levels in English vocabulary learning and their use of English vocabulary learning strategies. This is a quantitative research study. The instrument for obtaining the data was a questionnaire. Its validity determined by the index of item objective congruence (IOC) was more than 0.6 and its reliabilities were between 0.79-0.90. The sample for this study consisted of 89 undergraduate students who enrolled in the VLE310 course in the first semester of the 2023 academic year at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage Pathum Thani Province. The sampling method was convenience sampling. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, and Pearson Correlation Coefficient.

The results of the study revealed that the students experienced anxiety in English vocabulary learning at a moderate level ($M = 3.55$, $S.D. = 0.91$). Overall, they used English vocabulary learning strategies at a moderate level ($M = 3.63$, $S.D. = 0.64$). The strategies which they employed the most were from the group of support strategies ($M = 3.83$, $S.D. = 0.79$). In addition, the students' anxiety levels in English vocabulary learning were positively correlated with their overall employment of English vocabulary learning strategies at a significance level of .01 (Pearson Correlation = 0.511).

Keywords: Anxiety / English Vocabulary Learning / English Vocabulary Learning Strategies

บทนำ

การพัฒนาความรู้คำศัพท์เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง (Nunan, 1991) เพราะคำศัพท์เป็นศูนย์กลางของภาษาและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนภาษาโดยทั่วไป (Zimmerman, 1997) การกิจสำคัญที่สุดที่ผู้เรียนภาษาต้องเผชิญคือ การมีคลังคำศัพท์ที่ใหญ่เพียงพอ ซึ่งความ

แตกต่างที่สำคัญระหว่างผู้เรียนภาษาระดับกลางและระดับสูงไม่ใช่การรู้ไวยากรณ์ที่ซับซ้อน แต่เป็นจำนวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนระดับสูงมีอยู่ในความจำจำนวนมาก (Lewis, 2000) ความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างประโยคนั้นมีความสำคัญแต่หากไม่รู้คำศัพท์ ผู้เรียนก็อาจจะยังไม่สามารถสื่อสารได้ (Wallace, 1982)

เมื่อคำศัพท์มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการทางด้านภาษาทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจัยที่ได้รับการศึกษาและกล่าวถึงว่ามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้คำศัพท์มีหลายด้านดังที่ Siriwan (2007) ได้รวบรวมจากงานวิจัยต่าง ๆ และสรุปไว้ เช่น แรงจูงใจ ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา รูปแบบการเรียนรู้ ความเชื่อ ทัศนคติ และความวิตกกังวล

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของปัจจัยที่มีแนวโน้มเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้คำศัพท์ในด้านอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียนเนื่องจากการเรียนภาษาต่างประเทศสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบกับอารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลาย และอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้มีความสัมพันธ์อย่างแยกไม่ได้จากความสามารถในการรับรู้ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Yu, 2022) โดยผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาไปที่อารมณ์ความรู้สึกในด้านความวิตกกังวล เพราะแม้ว่าความวิตกกังวลจะเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่พบเจอเป็นปกติ (Han, Li & Haider, 2022) อารมณ์ความรู้สึกเชิงลบนี้สามารถส่งผลต่อศักยภาพในการเรียนภาษาต่างประเทศและในหลาย ๆ กรณีทำให้ความสามารถในการเรียนภาษาอ่อนด้อยลง (Yu, 2022) ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษามากมายงานที่ระบุว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ทางลบกับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ (เช่น Teimouri, Goetze & Plonsky, 2018; Han, Li & Haider, 2022; Wang, Wang & Li, 2023; บุษยา สันติกาญจน์, 2563) และหากค้นคว้าแบบเจาะจงไปที่ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาของนักวิชาการหลายท่านต่างก็ชี้ไปในทิศทางเดียวกันว่าความวิตกกังวลสามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ (เช่น Chen, 2015; Fitra, 2021; Tayyebi, 2021)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังคำนึงถึงปัญหาความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เนื่องจากการศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และผลวิจัยระบุว่า ระดับความวิตกกังวลที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความวิตกกังวลเมื่อนักศึกษาพบคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจความหมาย รองลงมาคือความวิตกกังวลว่าจะจดจำศัพท์ที่เพิ่งเรียนรู้ไม่ได้ และความวิตกกังวลว่าขณะเรียนรู้อาจพลาดคำศัพท์สำคัญตามลำดับ (วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์, 2566) ซึ่งเมื่อพิจารณาผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นว่า เป็นความวิตกกังวลที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่า การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์อย่างไรกับระดับความวิตกกังวล และเมื่อทราบถึงความสัมพันธ์นี้แล้วจะได้ศึกษา และวิเคราะห์ในรายละเอียดเพื่อค้นหาแนวทางจัดการกับความวิตกกังวลในลำดับต่อไปได้ ทั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาของนักวิชาการต่างประเทศที่ปรากฏผลว่า ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ (Lucas, Miraflores & Go, 2011; Tayyebi, 2021) อย่างไรก็ตาม ยังไม่ปรากฏผลการวิจัยในทำนองเดียวกันในประเทศไทย

(ค้นคว้าจากฐานข้อมูลงานวิจัย ThaiLIS Digital Collection และ ThaiJo ณ วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2566)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา VLE310 ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2566 ในชั้นเรียนของผู้วิจัย จำนวน 101 คน

จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนวณตามแนวคิดของ Krejcie & Morgan (1970) โดยกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไว้ที่ 0.05 จำนวนตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 86 คน สำหรับการสุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยหลักความน่าจะเป็น (Non probability sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบตามสะดวก (โชติ บติรัฐ, 2561)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามเพศ และคณะที่สังกัด ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ส่วนที่ 2: ระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ใช้แบบวัดระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (วรรณ วรค์ศรีวิวัฒน์, 2566) ซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ และใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 3: การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สอบถามความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 24 ข้อ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามส่วนนี้โดยใช้แนวคิดของ Schmitt (1997) ที่แบ่งกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามลักษณะกระบวนการการเรียนรู้เป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลวิธีเพื่อการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่เจอเป็นครั้งแรก (Discovery strategies) และ 2) กลวิธีเพื่อจดจำคำศัพท์ที่ได้พบเจอสำหรับใช้ประโยชน์ต่อไป (Consolidation strategies) ผนวกกับผลการศึกษาของ Saengpakdeejit (2014) ที่ศึกษาพฤติกรรมการจัดการปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เพื่อให้ข้อคำถามมีบริบทจากนักศึกษาในประเทศไทยเป็นฐานแนวคิดด้วย ซึ่ง Saengpakdeejit (2014) สรุปผลการวิจัยว่า นักศึกษาใช้ 37 กลวิธีในการจัดการปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์ โดยสามารถแบ่งกลวิธีเป็น 2 กลุ่มตามจุดประสงค์ที่นักศึกษาต้องการบรรลุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลวิธีสำหรับค้นพบความหมายของคำที่ไม่รู้จัก (Strategies for discovering the meaning of unknown words) กลวิธีในกลุ่มนี้แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1) กลวิธีค้นพบ (Discovery strategies) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้เพื่อค้นพบความหมายของคำศัพท์ด้วยตนเองโดยไม่มีความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือสิ่งอื่น

2) กลวิธีทางสังคม (Social strategies) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้เพื่อค้นพบความหมายของคำจากการสอบถามผู้อื่น

3) กลวิธีสนับสนุน (Support strategies) เป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้เพื่อค้นพบความหมายของคำด้วยการใช้สิ่งสนับสนุนต่าง ๆ เช่น พจนานุกรม

กลุ่มที่ 2 กลวิธีสำหรับจดจำคำที่เรียนรู้ใหม่ในความทรงจำระยะยาวและระลึกถึงตามที่ต้องการ (Strategies for retaining the newly learned words in long-term memory and recalling them at will) กลวิธีในกลุ่มนี้แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1) กลวิธีความจำ (Memory strategies) เป็นกลวิธีที่ช่วยการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่เดิมกับคำศัพท์ใหม่

2) กลวิธีด้านความรู้ความคิด (Cognitive strategies) เป็นกลวิธีในกระบวนการที่ผู้เรียนใช้เพื่อช่วยให้จดจำคำที่เรียนรู้ใหม่ในความทรงจำระยะยาวและระลึกถึงตามที่ต้องการได้

3) กลวิธีการเรียนรู้คิด (Metacognitive strategies) เป็นกลวิธีที่มาจากการวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อช่วยให้จดจำคำที่เรียนรู้ใหม่ในความทรงจำระยะยาวและระลึกถึงตามที่ต้องการได้

ผู้วิจัยนำแนวคิดของ Schmitt (1997) และผลการศึกษาของ Saengpakdeejit (2014) ซึ่งมีส่วนสอดคล้องกันมาประยุกต์เพื่อสร้างข้อคำถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ โดยหลังปรับให้ข้อคำถามเหมาะสมกับระดับความรู้ของประชากรและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ จึงได้ข้อคำถามด้านกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์รวมทั้งสิ้น 24 ข้อ แบ่งกลุ่มกลวิธีเป็น 2 กลุ่มใหญ่ตามจุดประสงค์ที่ผู้เรียนรู้คำศัพท์ต้องการบรรลุ โดยทั้ง 2 กลุ่มมีกลวิธีย่อยกลุ่มละ 3 ประเภท ทั้งนี้ การแบ่งกลุ่มกลวิธีอาศัยการอ้างอิงผลการศึกษาของ Saengpakdeejit (2014) เป็นหลัก และผู้วิจัยใช้มาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแนวทางของ Likert (1932) ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ข้อคำถามในแบบสอบถามในส่วนของระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้แบบวัดระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้ผ่านการพิจารณาความตรง (Validity) จากค่า IOC โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ทุกข้อมีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.6 (วรรณ วงศ์ศรีวัฒน์, 2566)

ข้อคำถามในส่วนของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เมื่อผู้วิจัยได้ข้อคำถาม ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ได้ตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัด ปทุมธานี ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ 1 ท่าน สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ 1 ท่าน และสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ 1 ท่าน พิจารณาความตรง (Validity) จากค่า IOC ผลการพิจารณาทุกข้อ มีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.6

หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามที่มีข้อคำถามทั้ง 3 ส่วนอันประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3) การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไปทดสอบเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกัน จำนวน 31 คน ในช่วงกลางเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566 และนำผล มาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) โดยค่า Cronbach's alpha ของคำถามวัดระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.94 คำถามวัดการใช้กลวิธีค้นพบเท่ากับ 0.88 คำถามวัดการใช้กลวิธีทางสังคมเท่ากับ 0.85 คำถามวัดการใช้กลวิธีสนับสนุนเท่ากับ 0.79 คำถามวัด การใช้กลวิธีความจำเท่ากับ 0.87 คำถามวัดการใช้กลวิธีด้านความรู้ความคิดเท่ากับ 0.90 และคำถาม วัดการใช้กลวิธีรู้คิดเท่ากับ 0.88 จึงได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์พร้อมใช้ในการเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อข้อคำถามในแบบสอบถามผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยจึงนำมาจัดทำเป็น แบบสอบถามออนไลน์ โดยสร้างแบบสอบถามด้วย Microsoft forms เพื่อให้เกิดความสะดวกกับ ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้ ในส่วนนำของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้นและ วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ไว้ และระบุว่าคำตอบจะไม่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนในรายวิชาใด ๆ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสะดวกใจในการให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ผู้วิจัยเริ่มต้นเก็บข้อมูลใน สัปดาห์ที่สี่ของเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566 ด้วยการส่งแบบสอบถามออนไลน์ให้กลุ่มตัวอย่างตอบตาม

ความสนใจ เมื่อผ่านไปประมาณ 1 สัปดาห์มีผู้ตอบแบบสอบถาม 74 คน จึงติดตามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ และรวบรวมข้อมูลได้ 89 คนในสัปดาห์ที่สามของเดือนกันยายน พ.ศ. 2566 ซึ่งจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้เบื้องต้นที่ 86 คน จึงปิดรับคำตอบ โดยถือว่าผู้ตอบแบบสอบถาม 89 คนนี้ เป็นผู้ที่สนใจตอบเป็น 89 คนแรกที่ส่งคำตอบกลับมา หลังจากตรวจสอบคำตอบของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยพบว่าข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนทั้ง 89 ชุด จึงนำไปใช้ในการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Pearson โดยพิจารณาค่าความสัมพันธ์ดังกล่าวในแง่ของทิศทางของความสัมพันธ์ ความเข้มข้นของความสัมพันธ์ และระดับนัยสำคัญของความสัมพันธ์

ในการแปลผลผู้วิจัยกำหนดความหมายค่าเฉลี่ยระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในการวิเคราะห์ข้อมูลเทียบเคียงกับแนวทางการกำหนดอันตรายภาคชั้นของ มัลลิกา บุณนาค (2539) ดังนี้

3.68-5.00	หมายถึง	ระดับสูง
2.34-3.67	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.00-2.33	หมายถึง	ระดับต่ำ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเท่ากับ 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความวิตกกังวลเมื่อต้องเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษที่เต็มไปด้วยคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก (ค่าเฉลี่ย 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10) รองลงมาคือ ความวิตกกังวลเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจความหมาย (ค่าเฉลี่ย 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00) ส่วนความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือความวิตกกังวลเมื่อได้พบคำศัพท์ใหม่ (ค่าเฉลี่ย 3.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.13) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความวิตกกังวล

ข้อคำถาม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
1. ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อฉันพบคำศัพท์ ที่ไม่แน่ใจในความหมาย	3.66	1.00	ระดับปานกลาง
2. ฉันรู้สึกวิตกกังวลว่าจะจดจำคำศัพท์ ที่เพิ่งเรียนรู้ไม่ได้	3.47	0.99	ระดับปานกลาง
3. ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องเรียนบทเรียน ภาษาอังกฤษที่เต็มไปด้วยคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก	3.71	1.10	ระดับสูง
4. ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ขณะ เรียนภาษาอังกฤษ	3.54	1.07	ระดับปานกลาง
5. ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อได้พบคำศัพท์ใหม่	3.28	1.13	ระดับปานกลาง
6. ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อมีเวลาทำความเข้าใจ คำศัพท์น้อย	3.56	1.11	ระดับปานกลาง
7. ฉันรู้สึกวิตกกังวลว่ามีความรู้คำศัพท์ ไม่เพียงพอที่จะเข้าใจบทเรียน	3.65	1.09	ระดับปานกลาง
8. ฉันรู้สึกวิตกกังวลขณะเรียนรู้ว่าอาจพลาด คำศัพท์สำคัญ	3.63	1.05	ระดับปานกลาง
9. ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อพบคำศัพท์ ซึ่งมีความหมายต่างจากเดิมที่เคยรู้	3.53	1.09	ระดับปานกลาง
10. ฉันรู้สึกวิตกกังวลเมื่อต้องคาดเดาคำศัพท์ ขณะเรียน	3.47	1.08	ระดับปานกลาง
รวมระดับความวิตกกังวล	3.55	0.91	ระดับปานกลาง

ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมนักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเท่ากับ 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 ซึ่งจัดเป็นความถี่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแยกตามกลุ่มกลวิธีปรากฏว่า นักศึกษาใช้ทั้ง 2 กลุ่มกลวิธีที่ระดับใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของการใช้กลุ่มกลวิธีสำหรับค้นพบความหมายของคำที่ไม่รู้จักเท่ากับ 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72 และค่าเฉลี่ยของการใช้กลุ่มกลวิธีสำหรับจดจำคำที่เรียนรู้ใหม่ในความทรงจำระยะยาวและระลึกถึงตามที่ต้องการเท่ากับ 3.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.70 ซึ่งถือเป็นระดับปานกลางทั้ง 2 กลุ่ม โดยเมื่อพิจารณาแยกตามกลวิธีย่อย 6 ประเภท จากทั้ง 2 กลุ่มใหญ่นี้ พบว่า ประเภทกลวิธีย่อยที่มีค่าเฉลี่ยความถี่ในการใช้สูงสุดคือ กลวิธีสนับสนุน (ค่าเฉลี่ย 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.79) รองลงมาคือ กลวิธีการค้นพบ (ค่าเฉลี่ย 3.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.72) ลำดับที่สามคือ กลวิธีความจำ (ค่าเฉลี่ย 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67) ซึ่งกลวิธีทั้งสามประเภทย่อยนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และประเภท

กลวิธีย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ กลวิธีทางสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.96) จัดว่าเป็นกลวิธีย่อยที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	ค่าเฉลี่ย (M)	ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
กลุ่มกลวิธีสำหรับค้นพบความหมายของคำที่ไม่รู้จัก	3.64	0.72	ระดับปานกลาง
กลวิธีค้นพบ	3.72	0.72	ระดับสูง
กลวิธีทางสังคม	3.36	0.96	ระดับปานกลาง
กลวิธีสนับสนุน	3.83	0.79	ระดับสูง
กลุ่มกลวิธีสำหรับจดจำคำที่เรียนรู้ใหม่ในความทรงจำระยะยาวและระลึกถึงตามที่ต้องการ	3.61	0.70	ระดับปานกลาง
กลวิธีความจำ	3.71	0.67	ระดับสูง
กลวิธีด้านความรู้ความคิด	3.47	0.84	ระดับปานกลาง
กลวิธีการรู้คิด	3.67	0.83	ระดับปานกลาง
รวมการใช้ทุกกลุ่มกลวิธี	3.63	0.64	ระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันพบว่า ระดับความวิตกกังวลสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวม ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.511) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แยกแต่ละกลุ่มกลวิธีพบว่า ระดับความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการใช้กลุ่มกลวิธีสำหรับค้นพบความหมายของคำที่ไม่รู้จัก ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.607) และพบว่า ระดับความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการใช้กลุ่มกลวิธีสำหรับจดจำคำที่เรียนรู้ใหม่ในความทรงจำระยะยาวและระลึกถึงตามที่ต้องการ ที่ระดับนัยสำคัญ .01 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.322) แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีความวิตกกังวลมากจะเป็นผู้ใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากด้วยเช่นกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับระดับความวิตกกังวล

กลวิธีในการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับ ระดับความวิตกกังวล (Pearson Correlation Coefficient)	ระดับนัยสำคัญ ของ ความสัมพันธ์
กลุ่มกลวิธีสำหรับค้นพบความหมาย ของคำที่ไม่รู้จัก	0.607	0.01
กลวิธีค้นพบ	0.526	0.01
กลวิธีทางสังคม	0.519	0.01
กลวิธีสนับสนุน	0.537	0.01
กลุ่มกลวิธีสำหรับจดจำคำที่เรียนรู้ใหม่ ในความทรงจำระยะยาวและระลึกถึงตาม ที่ต้องการ	0.322	0.01
กลวิธีความจำ	0.456	0.01
กลวิธีด้านความรู้ความคิด	0.246	0.05
กลวิธีการรู้คิด	0.198	0.10
รวมทุกกลุ่มกลวิธี	0.511	0.01

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรวรรณ วงศ์ศรีวิวัฒน์ (2566) ที่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน และด้วยเหตุที่การศึกษาเรื่องระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้เฉพาะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษยังมีอยู่จำกัด ผู้วิจัยจึงเทียบเคียงผลการศึกษาในครั้งนี้กับผลการศึกษาวิจัยระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศของนักวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเพิ่มเติม และพบว่ามีความใกล้เคียงกันในหลายงาน กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศมีระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง (เช่น Parauwat, 2011; Sadiq, 2017; Neman & Ganap, 2018; Sampaothong & Simpson, 2019; Tayyebi, 2021; บุญยา สันติกาญจน์, 2563; นิพร ชัดตา โจนา ปิลาสิโอ และนฤพร พงษ์คุณากร, 2564) โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระดับความวิตกกังวลปานกลางของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นระดับที่ไม่น่าเป็นห่วงที่ผิดปกติ เพราะการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อาจส่งผลให้เกิดความวิตกกังวลได้ และแม้ว่าจะมีผลวิจัยที่ระบุว่า ความวิตกกังวลสามารถส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ (เช่น Chen, 2015; Changlek & Palanukulwong, 2015; Zheng & Cheng, 2018;) แต่ผู้วิจัยเห็นพ้องกับ Brown (2007) ในแงุ่มุมที่ความวิตกกังวลเป็นได้ทั้งอุปสรรคและสิ่ง

สนับสนุนต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สอง โดย Brown (2007) ระบุว่า ความวิตกกังวลมีได้หลายระดับ โดยความวิตกกังวลเล็กน้อยอาจเป็นเรื่องดี แต่การวิตกกังวลมากเกินไปหรือน้อยเกินไป อาจกีดขวางกระบวนการที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาที่สองที่ประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยมีมุมมองว่า ความวิตกกังวลในระดับปานกลางที่นักศึกษามีนั้นอาจนับว่าอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการเรียนเพราะสามารถเป็นแรงกระตุ้นให้นักศึกษาใส่ใจต่อผลการเรียนรู้ของตนเอง และนำไปสู่การตั้งใจเรียนยิ่งขึ้น

เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในครั้งนี้เพิ่มเติมพบว่า สถานการณ์ที่นักศึกษามีระดับความวิตกกังวลสูงสุดในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ เมื่อต้องเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษที่เต็มไปด้วยคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจเป็นเพราะการศึกษาในครั้งนี้เก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เรียนรายวิชา VLE310 กลยุทธ์การอ่าน-เขียนสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ในการเรียนรายวิชานี้ นักศึกษาต้องพบคำศัพท์ใหม่ ๆ ตลอดเวลาเพราะมีบทความสำหรับการอ่านที่หัวข้อหลากหลาย มีเนื้อหาทั้งในศาสตร์ที่นักศึกษาค้นเคยและไม่คุ้นเคยหรืออาจอยู่นอกเหนือความสนใจที่ผ่านมา จึงทำให้นักศึกษามีความกังวลต่อคำศัพท์ใหม่เหล่านี้ที่พบในบทเรียน

ข้อสังเกตที่น่าสนใจจากผลการศึกษาในครั้งนี้คือ สถานการณ์ที่นักศึกษามีระดับความวิตกกังวลต่ำสุดในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ เมื่อได้พบคำศัพท์ใหม่ ในการนี้เมื่อพิจารณาพร้อมกับสถานการณ์ที่นักศึกษามีระดับความวิตกกังวลสูงสุดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่นักศึกษามีระดับความวิตกกังวลน้อยที่สุดในสถานการณ์ที่นักศึกษาต้องพบคำศัพท์ใหม่ อาจเพราะเป็นการมองในด้านทั่ว ๆ ไปที่ไม่ใช่แค่เฉพาะในห้องเรียน นักศึกษาจึงมีความวิตกกังวลในสถานการณ์นี้น้อยกว่า เนื่องจากเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะได้พบเจอคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ในการใช้ชีวิตประจำวันผ่านสื่อต่าง ๆ ที่เข้าถึงคนทุกกลุ่มอย่างสะดวกในปัจจุบัน จึงอาจเกิดความคุ้นชิน และนักศึกษาอาจไม่ได้รู้สึกว่าจะต้องพยายามรู้ความหมายของคำศัพท์เหล่านี้ให้ได้เพราะคำศัพท์เหล่านี้บ้างก็ไม่ได้ส่งผลอะไรกับตนเอง ไม่เหมือนคำศัพท์ในบทเรียนที่ต้องรู้ ต้องเข้าใจเพื่อนำไปใช้ในการสอบและจะส่งผลต่อคะแนนของตนเองได้

2. นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมในระดับปานกลาง ผลการศึกษานี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของนักวิชาการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ (เช่น Tayyebi, 2021; Andante & Limpot, 2023; Lina, 2023; ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์, 2563) ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นับเป็นแนวโน้มที่ดีเพราะนักศึกษาในการศึกษารั้งนี้มาจากหลากหลายสาขาวิชาและไม่ใช่นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ แต่นักศึกษารู้จักใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น ดังที่มีผลการศึกษามากมายสนับสนุนว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์สามารถส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ได้ (เช่น Khodadust & Asl, 2021; Komari, Suryanto & Hanum, 2022; Lee, Ahn & Lee, 2022; Punnarungsee, 2023)

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาผลการศึกษาในครั้งนี้แยกตามกลุ่มกลวิธี ปรากฏผลว่า นักศึกษาใช้ทั้ง 2 กลุ่มกลวิธี คือ กลุ่มกลวิธีสำหรับค้นพบความหมายของคำที่ไม่รู้จักและกลุ่มกลวิธีสำหรับจดจำคำที่เรียนรู้ใหม่ในความทรงจำระยะยาวและระลึกถึงตามที่ต้องการที่ระดับใกล้เคียงกัน ในมุมมองของผู้วิจัย ผลนี้นับว่าเป็นเรื่องดีอีกเช่นเดียวกัน เพราะในการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้เรียนควรหมั่น

ทบทวนเพื่อให้จดจำคำศัพท์ที่พบใหม่ได้ ดังเช่นที่ Ma (2017) กล่าวว่า ขั้นตอนการทำให้คลังคำศัพท์เข้มแข็งเช่นการทบทวนคำศัพท์ที่เก็บบันทึกไว้นั้นเป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้คำศัพท์ที่จะส่งผลให้การเรียนรู้คำศัพท์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น และเมื่อพิจารณาผลการศึกษาแยกตามกลวิธีย่อย 6 ประเภท จากทั้ง 2 กลุ่มใหญ่ พบว่า ประเภทกลวิธีย่อยที่นักศึกษาใช้บ่อยมากที่สุดคือ กลวิธีสนับสนุน เช่น การค้นหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมจากเว็บไซต์ หรือจากแอปพลิเคชัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจเพราะเป็นกลวิธีการค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่นักศึกษาทำด้วยตนเองได้สะดวก รวดเร็ว ไม่ต้องรอความช่วยเหลือจากผู้อื่น และสามารถมั่นใจกับข้อมูลที่ได้รับเพราะมาจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ ในขณะที่ประเภทกลวิธีย่อยที่นักศึกษาใช้บ่อยน้อยที่สุดคือ กลวิธีทางสังคม อาจเพราะเป็นกลวิธีที่ไม่ค่อยสะดวก นอกจากต้องรอความช่วยเหลือจากผู้อื่นที่อาจไม่ทันท่วงทีต่อการใช้งาน ถ้ามีปริมาณคำศัพท์ที่ต้องการรู้หลายคำจะยังไม่สะดวกที่ต้องสอบถามจากผู้อื่น นักศึกษาจึงอาจเลือกใช้กลวิธีทางสังคมนี้เมื่อสบโอกาสเหมาะสมเท่านั้น

3. ระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวม อีกทั้งเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์แยกแต่ละกลุ่มกลวิธีพบว่า ระดับความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการใช้แต่ละกลุ่มกลวิธีอีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากจะเป็นผู้ใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากด้วยเช่นกัน ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tayyebi (2021) ที่ระบุว่า ระดับความวิตกกังวลและการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ในทางลบ กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีระดับความกังวลต่ำจะใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์มาก ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความวิตกกังวลมากจะใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์น้อย โดยความต่างกันของผลการวิจัยอาจเกิดขึ้นจากวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่แตกต่างกัน กล่าวคือในการศึกษาของ Tayyebi นั้น วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้วยการวิเคราะห์ค่า Spearman's rho (r_s) ซึ่งเหมาะกับข้อมูลระดับอันดับมาตรา (Ordinal scale) ส่วนการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งเหมาะกับข้อมูลระดับช่วงมาตรา (interval scale)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ปรากฏว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ มีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยภาพรวมในระดับปานกลาง โดยใช้กลวิธีย่อย คือ กลวิธีสนับสนุน บ่อยมากที่สุด รวมถึงผลการวิจัยที่ระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวม ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ผู้สอนสังเกตนักศึกษา หากพบว่านักศึกษามีความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากเกินไปจนอาจส่งผลเสียต่อการเรียนรู้ ควรให้คำปรึกษาเพื่อช่วยหาวิธีการให้นักศึกษาลดความวิตกกังวลลง
2. ผู้สอนส่งเสริมให้นักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น โดยอาจจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดแทรกการแนะนำการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษารู้จักกลวิธีที่หลากหลายมากยิ่งขึ้นและสามารถเลือกนำมาใช้ได้ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม
3. ผู้สอนแนะนำแหล่งค้นความหมายของคำศัพท์ที่น่าเชื่อถือให้นักศึกษาเพื่อส่งเสริมการใช้กลวิธีสนับสนุนของนักศึกษา อาทิ เว็บไซต์ <https://dictionary.cambridge.org/> ที่จัดทำโดย Cambridge University Press หรือ <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/> ที่จัดทำโดย Oxford University Press ซึ่งทั้งสองเว็บไซต์นี้ให้บริการค้นความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้บริการ นอกจากนี้ ผู้สอนควรแนะนำนักศึกษาถึงวิธีการใช้งานเว็บไซต์ดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการศึกษาข้อมูลอื่น ๆ ที่เว็บไซต์มีให้นอกจากความหมายด้วย เช่น ประเภทของคำ การออกเสียงคำ หรือตัวอย่างประโยคการใช้งานคำศัพท์นั้น ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการใช้กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ควรใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบเพื่อให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัยนี้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยอาจทำการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพกับวิธีการเชิงปริมาณ

เอกสารอ้างอิง

- โชติ บดีรัฐ. (2561). *วิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัฒน์ บวรวัฒนเศรษฐ์. (2563). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ความรู้เดิม และผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน ของนักเรียนนายเรือชั้นปีที่ 5. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 15(1): 117-132.
- นิพร ชัดตา, โจน่า ปีลาสิโอ และนฤพร พงษ์คุณากร. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครลำปาง, ประเทศไทย. *วารสารวิชาการสุขภาพภาคเหนือ*. 8(1): 148-167.
- บุษยา สันติกาญจน์. (2563). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*. 6(1): 13-25.
-

- มัลลิกา บุญนาค (2539). **สถิติเพื่อการตัดสินใจ**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรวรรณ วงศ์ศรีวัฒน์. (2566). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความวิตกกังวลในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. **วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์**. 13(1): 173-187.
- Andante, R. M. & Limpot, M. Y. (2023). The mediating effect of language skills development in the relationship of vocabulary learning strategies and motivation to learn. **Asian Journal of Education and Social Studies**. 43(2): 30-40.
- Brown, D. H. (2007). **Principles of language learning and teaching**. (5th ed). New York: Pearson Longman.
- Changlek, A. & Palanukulwong, T. (2015). Motivation and grit: Predictors of language learning achievement. **Veridian E-Journal, Silpakorn University, International (Humanities, Social Sciences and arts)**. 8(4): 23-38.
- Chen, X. (2015). A Tentative study of vocabulary learning anxiety in college English learning in China. **International Journal of English Linguistics**. 5(1): 104-112.
- Fitra, F. H. (2021). **The Correlation between Students' Anxiety and Students' English Vocabulary**. Bachelor of Education Thesis in Teaching English, State Islamic University of Sunan Ampel Surabaya.
- Han, S., Li, Y. & Haider, S. A. (2022). Impact of foreign language classroom anxiety on higher education students academic success: Mediating role of emotional intelligence and moderating influence of classroom environment. **Front Psychol**. 13(945062): 1-10
- Khodadust. R. & Asl, H. K. (2021). The relationship between Iranian EFL learners' vocabulary learning strategies and their vocabulary size. **ROSHD FLT Journal**. 35(1): 9-15
- Komari, K., Suryanto, S. & Hanum, U. L. (2022). English vocabulary learning strategies of university students in Papua. **Englisia: Journal of Language, Education, and Humanities**. 10(1): 67-87.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). **Determining sample size for research activities**. [Online], Available: <https://www.semanticscholar.org/paper/Determining-Sample-Size-for-Research-Activities-Krejcie-Morgan/de62bfbfd044784fe0e60e8a11c1de959b6a7f4bd>. (2023, 20 October).
-

- Lee, J. H., Ahn, J. J. & Lee, H. (2022). The role of motivation and vocabulary learning strategies in L2 vocabulary knowledge: a structural equation modeling analysis. **Studies in Second Language Learning and Teaching**. 12(3): 435-458.
- Lewis, M. (2000). **Teaching collocation: Further developments in the lexical approach**. Hove: Language Teaching Publications.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. In **Archives of Psychology**. (1-55). New York: The Science Press.
- Lina, B. (2023). A diagnostic study on the use of vocabulary learning strategies for English majors in China. **Pacific International Journal**. 6(1): 49-55.
- Lucas, R. L., Miraflores, E. & Go, D. (2011). English language learning anxiety among foreign language learners in the Philippines. **Philippine ESL Journal**. 7: 94-119.
- Ma, Q. (2017). Technologies for teaching and learning L2 vocabulary. In C. A. Chapelle & S. Sauro (Eds.), **The handbook of technology and second language teaching and learning**. Hoboken: Wiley-Blackwell.
- Neman, M. I. & Ganap, N. L. (2018). **Student anxiety in learning English as a foreign language (EFL)**. In the 65th TEFLIN International Conference. 12-14 July 2018. (68-73). Makassar: Universitas Negeri Makassar.
- Nunan, D. (1991). *Language teaching methodology: A textbook for teachers*. Prentice Hall.
- Punnarungsee, A. (2023). A study of vocabulary learning strategies and vocabulary size of first-year English major students at Maejo University. **วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้**. 11(1): 197-215.
- Paranuwat, J. (2011). **A Study of Foreign Language Learning Anxiety of the First Year Students at Srinakharinwirot University**. Master of Arts Thesis in Teaching English as a Foreign Language, Srinakharinwirot University.
- Sadiq, J. M. (2017). Anxiety in English language learning: a case study of English language learners in Saudi Arabia. **English Language Teaching**. 11(7): 1-7.
- Saengpakdeejit, R. (2014). Awareness of vocabulary learning strategies among EFL students in Khon Kaen University. **Theory and Practice in Language Studies**. 4(6): 1101-1108.

- Sampaothong, A. & Simpson, J. (2019). **An investigation into undergraduate EFL students' English language anxiety: a case study in the Faculty of Humanities, Naresuan University, Thailand.** การประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ สรรพศาสตร์ สรรพศิลป์ ประจำปี 2562. 27 มิถุนายน 2562. (583-593). กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์.
- Schmitt, N. (1997). Vocabulary learning strategies. In **Vocabulary: Description, acquisition and pedagogy.** (199-227). Cambridge: Cambridge University Press.
- Siriwan, M. (2007). **English vocabulary learning strategies employed by Rajabhat university students.** Doctor of Philosophy in English Language Studies, Suranaree University of Technology.
- Tayyebi, G. (2021). The relationship between the anxiety level of Iranian elementary EFL learners and their vocabulary learning strategies. **Contemporary Educational Researches Journal.** 11(4): 161-175.
- Teimouri, Y., Goetze, J. & Plonsky, L. (2018). Second language anxiety and achievement: A meta-analysis. **Studies in Second Language Acquisition.** 41(2): 1-25.
- Wallace, M. J. (1982). **Teaching vocabulary.** London: Heinemann Educational Books.
- Wang, H., Wang, Y. & Li, S. (2023). Unpacking the relationships between emotions and achievement of EFL learners in China: Engagement as a mediator. **Front Psychol.** 14(1098916): 1-13.
- Yu, Q. (2022). A review of foreign language learners' emotions. **Front Psychol.** 12(827104): 1-10.
- Zheng, Y. & Cheng, L. (2018). How does anxiety influence language performance? From the perspectives of foreign language classroom anxiety and cognitive test anxiety. **Language Testing in Asia.** 8(13): 1-19.
- Zimmerman, C. B. (1997). Historical trends in second language vocabulary instruction. In J. Coady & T. Huckin (Eds.), **Second language vocabulary acquisition: A rationale for pedagogy.** Cambridge: Cambridge University Press.